

Irena Kutyłowska, Aleksander Gardawski

Chodlik, pow. Opole Lubelskie

Informator Archeologiczny : badania 2, 222-223

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Grodzisko badano w czasie od 10.VI do 26.VI. Założono wykop szerokości 2 m, na przedłużeniu zeszłorocznego wykopu, w kierunku zachodnim. Wykonano przekop przez zewnętrzny wał grodziska dwudzielnego.

Wał ziemny usypany był z piasku z próchnicą. W nasypie brak konstrukcji drewnianych, sporadycznie występują ślady drewna. Znaczną ilość swęglonych belek odkryto u podstawy zachodniego, wewnętrznego stoku wału. Prawdopodobnie są to zsunięte z wału szczątki drewnianego płaszcza lub palisady. Szerokość wału u podstawy wynosiła ok. 9 m, zachowana wysokość wału 2,30 m. Podłoże naturalne /caleo/ stanowi piasek ze żwirem. W nasypie wałowym występowała niewielka ilość ceramiki całkowicie obtaczanej /XIII w./. Przy wewnętrznym liou wału odkryto półziemiankę /przy profilu południowym/. Dno ziemianki leży poniżej obecnego poziomu wody gruntowej. Występowała tu ceramika z XII/XIII w. Przekopano odcinek długości 16 m /32 m², 64 m²/. Wykonano dokumentację rysunkową.

CHODLIK, pow. Opole Lubelskie

Katedra Archeologii Polskiej
Uniwersytetu Marii Curii-
Skłodowskiej w Lublinie,
Oddział Polskiego Towarzystwa
Archeologicznego w Lublinie

Badania prowadziła mgr Irena Kutyłowska pod kierunkiem prof.dr Aleksandra Gardawskiego. Finansowała WRN w Lublinie. Ósmy sezon badań. Grodzisko wczesnośrednio-wieczne /VI - VIII w./ i osada /IX w./.

W sezonie 1968 r. badano późnoony odcinek najpóźniejszego

zewnątrznego wału. Wykonano siedem wykopów arowych na przestrzeni 130 m. Przekopano szczyt wału, jego zbocza oraz część odcinka między wałem zewnętrznym i środkowym. Na kulminacji wału odsłonięto na głębokości 30 - 60 cm / w arach 351, 355, 641, 642, 645/ konstrukcje wałowe przepalone, a w pewnej części czytelny przebieg w tych miejscach, gdzie konstrukcje owe uległy rozkładowi i zamieniły się w brunatne zaciemnienia. Stwierdzono występowanie na przebadanym, zniszczonym prawie do podnóża wału odcinka umocnień, najniższy poziom konstrukcji: skrzynie z grubych belek, kładzione na zrzęb i wiązane ze sobą, o rozmiarach 14 x 18 m; wewnątrz wypełnione były one piaskiem.

Na kulminacji wału w arze 645 odkryto dolny zrzęb domu mieszkalnego, usytuowanego na już zniszczonych, nie istniejących, konstrukcjach wału. Inwentarz ceramiczny pozwala go datować na wiek IX.

CZAPLE SZLACHECKIE.
pow. Łosice

Zakład Polskiego Atlasu Archeologicznego IHKM PAN w Warszawie.

Badania prowadziła mgr Irena Górska. Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Domniemane grodzisko wczesnośredniowieczne.

Obiekt zwany "Głodowa Góra" położony jest w obrębie wsi, po prawej stronie drogi wiodącej z Zalesia do Czapli Szlacheckich.

W literaturze przedmiotu obiekt znany od końca XIX wieku. Niszczony przez rozkopywanie jego części, nigdy nie dostarczył materiału sabytkowego, który pozwoliłby na ustalenie jego chronologii.